

Arrest

nr. 286 618 van 24 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 6 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Palestijnse moslim te zijn van Arabische afkomst. U bent geboren op 7 september 1981 in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) waar uw ouders werkten. In 1999 verloor uw moeder haar werk waardoor jullie besloten om naar Gaza terug te keren. U woonde van 1999 tot 2009 in Al Rimal, Gaza. Nadien woonde u tot uw vertrek naar België in Tal Al Hawa, Gaza. U bent gehuwd met (...) en hebt samen drie kinderen. Uw echtgenote is UNRWA-geregistreerd maar uzelf bent niet UNRWA-geregistreerd. U behaalde in Gaza een diploma business administration. Van 2003 tot 2006 werkte u op het secretariaat van de leider van de dienst burgerdefensie.

Van 2006 tot 2007 bekleedde u een directeursfunctie binnen het domein van de tansiq (toelating om via Egypte het land te verlaten). Sinds de staatsgreep van Hamas in 2007 stopte u met deze functie. Van 2015 tot 2017 werkte als verkoper. Sinds 2021/2021 bent u op pensioen. De Palestijnse autoriteit (die uw werkgever was van 2003 tot 2007) zette door financiële problemen immers verschillende personen officieel op pensioen.

U bent principieel gekant tegen militaire operaties die worden uitgevoerd in bewoonde regio's. Sinds 2009 uit u kritiek op Hamas. U doet dit door online posts te schrijven en te delen. Ook verkondigde u kritiek in de moskee en op de universiteit. Van 2017 tot 2020 uitte u geen kritiek uit vrees om niet behandeld te worden voor uw kanker. Van 2020 tot en met 2022 uitte u opnieuw kritiek. U werd voor het uiten van uw kritiek van 2009 tot 2017 en van 2020 tot 2022 bedreigd door Hamasleden. Deze bedreigingen kwamen online via onbekende profielen, telefonisch of deze werden mondeling aan u geuit. U ontving in totaal zo'n 60 à 70 bedreigingen.

In 2008 werd dichtbij uw woning, als gevolg van het toenmalig Palestijns-Israëliisch conflict, een plek gebombardeerd waar zich tunnels bevonden. Toen er in 2009 opnieuw tunnels gegraven werden, protesteerde u met een aantal medebewoners. Hierdoor viel Hamas uw woning binnen met de bedoeling om u mee te nemen. Toen er schoten in de lucht gelost werden kreeg uw zwangere echtgenote een miskraam. De Hamasleden verlieten daarop uw woning. In 2011 nam u deel aan betoging die erop gericht was om het conflict tussen Hamas en Fatah te beëindigen. U verzamelde bewoners uit uw wijk om mee te gaan naar deze betoging. Hamas arresteerde u en u werd twee weken aangehouden. Tijdens deze arrestatie werd u mishandeld. U kon vrijkomen door de belofte te ondertekenen dat u geen mensen meer tegen Hamas zou aanzetten en geen betogingen of protesten zou organiseren. In 2012 raakte uw woning beschadigd door het toenmalig Palestijns-Israëliisch conflict. U en uw gezin vluchtten naar uw tante woonachtig in een andere regio in Gaza. Ook daar vonden er echter bombardementen plaats. Eén maand na het Palestijns-Israëliisch conflict van 2012 betoogde u met bewoners uit uw wijk voor het huis dat zich dichtbij uw woning bevond en dat gebombardeerd was geweest. U werd, net als andere betogers, daarop aangevallen door gewapende leden van Hamas. In februari 2017 werd er teelbalkanker bij u vastgesteld. De dokters verzonnen allerlei smoesjes waardoor uw behandeling steeds werd uitgesteld. Dit uitstel kwam er door uw eerdere problemen met Hamas. Doordat uw behandeling uitgesteld werd, verergerden uw klachten. U stuurde enkele academici en Mokhtars twee à drie keer naar een verzoeningscomité van Hamas om toch uw behandeling te verkrijgen. U kon alsnog behandeld worden nadat de bemiddelaars in uw naam beloofden dat u niet meer zou deelnemen aan betogingen, geen kritiek meer zou uiten en dat u niets zou doen wat de algemene belangen van Hamas zou bedreigen. Eind 2017 genas u van uw kanker. In augustus 2020 maakte u verschillende karikatuurtekeningen, waaronder spottekeningen van Hamas, die u op facebook plaatste. U werd hiervoor opnieuw bedreigd door Hamasleden. Er werd geëist dat u de tekeningen verwijderde, wat u ook deed. In 2021 werd een toren dichtbij uw woning gebombardeerd als gevolg van het toenmalig Palestijns-Israëliisch conflict. Na deze bombardementen uitte u opnieuw kritiek op de overheid. U ontving nadien opnieuw bedreigingen van Hamasleden. In 2022 gebruikte de Jihadi Islami (Islamitische Jihad, i.e. Harakat al-Jihad al-Islami fi Filastin) een grond vlakbij uw woning. Waarvoor deze gebruikt werd, weet u niet maar u vreesde dat de plek door Israël gevisieerd zou worden. Daarom ging u met enkele medebewoners op de plek protesteren. U en de medebewoners werden geslagen en van deze plek weggejaagd. Op 11 januari 2023 verliet u Gaza via de grensovergang van Erez. U had een Amerikaans visum geregeld via de Amerikaanse missie in Jeruzalem. Vanuit Israël reisde u met de bus naar Jordanië vanwaar u naar de Verenigde Staten van Amerika vloog. Vanuit de VS reisde u vervolgens met het vliegtuig naar België. U kwam in België aan op 23 januari 2023. Bij aankomst op de luchthaven van Zaventem verstopte u uw Palestijns paspoort omdat u vreesde teruggestuurd te worden naar Gaza. U diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in op de luchthaven van Zaventem. U werd vastgehouden in het transitcentrum Caricole. U vreest aangevallen te worden bij terugkeer naar Gaza. U haalt ook aan dat u sinds 2011 aan een depressie lijdt. U neemt hiervoor medicatie. U vreest in Gaza psychisch geen goede situatie te hebben. U vreest ook dat uw kanker terugkomt en dat u hiervoor in Gaza niet behandeld zal worden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: Een kopie van de eerste pagina van uw paspoort en van uw Amerikaans visum; een kopie van uw identiteitskaart; een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote; een kopie van uw huwelijksakte; een kopie van de geboorteaktes van uw kinderen; uw diploma business administration en uw behaalde punten in deze opleiding; een kopie van uw UNRWA-kaart; een kopie van uw voedselkaart van UNRWA, verschillende attesten waaruit blijkt dat uw gezin steun en onderwijs van UNRWA genoot; twee medische attesten over uw kankerbehandeling in Gaza; een overlijdensakte van uw ongeborn

kind uit 2009; een brief waaruit blijkt dat uw echtgenote in 2009 ontslagen werd uit het ziekenhuis na het miskraam; een medisch voorschrift waaruit blijkt welke medicatie u in Gaza werd voorgeschreven; een medisch attest, opgesteld door de centrumarts van het transitcentrum Caricole, waarin uw verklaringen omtrent uw teelbalkanker, uw verwondingen door de mishandeling tijdens uw arrestatie in 2011 en uw psychische toestand staan weergegeven en waarin de verantwoordelijke arts ook objectief waarneemt dat u een brandwonde en een litteken vertoont in uw voorarm en dat u antidepressiva en intermitterend angst werende medicatie inneemt; enkele van de door u gemaakte spotprenten over Hamas en printscreens van posts van uw kritiek op Hamas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uw eerste onderhoud vond via videoconferentie plaats. Nadat er enkele technische haperingen plaatsvonden, besloot het CGVS dit onderhoud stop te zetten. Om u de mogelijkheid te bieden uw verklaringen zonder (technische) problemen te kunnen uiteenzetten, werd u een tweede keer gehoord door het CGVS, deze keer op het adres van uw verblijfplaats.

U haalt verder aan dat u reeds twaalf jaar een depressie heeft en dat u aan paniekaanvallen lijdt. U geeft aan dat u in het verleden voor deze psychische problemen Prozac en Zanax nam. Ook in België neemt u nog steeds Prozac (CGVS 2, p. 6-8). Er dient echter worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Wat betreft uw psychische problemen overhandigt u immers louter een medisch voorschrift uit Gaza waaruit geenszins een diagnose blijkt of waaruit zou moeten blijken dat uw psychische problemen van die aard zijn dat u niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure. Dezelfde conclusie geldt voor het medisch attest van de centrumarts van het transitcentrum Caricole. In dit attest staat immers louter summier weergegeven dat u mentale klachten ervaart en antidepressiva en intermitterend angst werende medicatie inneemt. Nergens in de door u voorgelegde documenten blijkt dat er een objectief neuropsychologisch onderzoek werd gevoerd waaruit blijkt dat u, omwille van uw mentale toestand, niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure. Expliciet gepeild naar eventuele bijzondere procedurele noden, maakte u daarenboven geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas of uw deelname aan onderhavige procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ). Bovendien bleek u in staat om uw relaas uiteenzetten tijdens de persoonlijke onderhouds van 9 februari 2023 en 15 februari 2023. Tijdens deze onderhouds gaf u geen blijk van mogelijke problemen om deze te voltooien. Enkele tijdens uw tweede onderhoud ervaarde u hoofdpijn en last van een verkoudheid, wat geenszins volstaat om te stellen dat uw rechten niet gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden niet kon voldoen aan uw verplichtingen (CGVS 2, p. 23).

Waar u verder opwerpt dat u aan geheugenverlies lijdt als gevolg van uw psychische problemen en dat uw chemobehandelingen uw hersenen hebben beïnvloed, moet opgemerkt worden dat u niet objectief aantoonde dat uw geheugen effectief verstoord is en wat de gevolgen ervan zouden zijn op uw verklaringen betreffende uw asielmotieven of persoonlijke leefwereld (CGVS 2, p. 7 en 12). Aldus heeft u geenszins aangetoond dat de door u voor het CGVS opgeworpen geheugenproblemen van die aard zijn dat zij een volwaardige deelname aan onderhavige procedure onmogelijk maken.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u moedwillig een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u noch de status van vluchteling noch de status van het subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde stukken blijkt dat u weliswaar beroep kon doen op de bijstand van UNRWA, doch dit omdat u bij UNRWA geregistreerd staat als non-refugee husband. Overeenkomstig de UNHCR "Guidelines on International Protection No. 13: Applicability of Article 1D of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees to Palestinian Refugees" van december 2017 vallen evenwel enkel volgende categorieën van UNRWA-Palestijnen onder het toepassingsgebied van artikel 1D van de Vluchtelingenconventie: (1) Palestijnen die "Palestina Vluchtelingen" zijn in de zin van Resolutie 194 (III) van de Algemene Vergadering van 11 december 1948 en daarop volgende resoluties van de Algemene Vergadering, en die, ingevolge het Arabisch-Israëlsch conflict van 1948, ontheemd zijn uit dat deel van het mandaatgebied Palestina dat later de staat Israël werd, en die in de onmogelijkheid verkeren om terug te keren; (2) Palestijnen die "ontheemde personen" zijn in de zin van Resolutie 2252 (ESV) van 4 juli 1967 van de Algemene Vergadering en de daarop volgende VN-resoluties, en die, ingevolge het Arabisch-Israëlsch conflict van 1967 ontheemd zijn uit Palestijnse gebied dat sinds 1967 bezet wordt door Israël en die niet in de mogelijkheid verkeren om terug te keren; (3) de nakomelingen van voornoemde personen die bij UNWRA geregistreerd zijn als Palestina vluchteling, MNR Family Member (non-refugee child) of ontheemde Palestijn van 1967.

Daar u niet bij de UNWRA geregistreerd staat als Palestina Vluchteling, en noch als non-refugee child, of (nakomeling van een) ontheemde Palestijn van 1967 beroep kan doen op de bijstand van de UNWRA valt u niet onder het toepassingsgebied van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1D van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming verder onderzocht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

U haalt aan meerdere keren geprotesteerd te hebben tegen de militaire aanwezigheid van Hamas. Daarnaast uitte u op verschillende manieren kritiek op Hamas. Als gevolg hiervan arresteerde Hamas u in 2011, vielen zij u verschillende keren fysiek aan en bedreigden zij u jarenlang. Er kan aan deze beweerde vervolging door Hamas echter geen geloof gehecht worden.

Vooreerst dient gewezen te worden op de vaststelling dat u naliert om in de Verenigde Staten, waar u enkele dagen verbleef, een verzoek tot internationale bescherming in te dienen (CGVS 1, p. 7 en CGVS 2, p. 2-3). Dat u vreesde dat uw kanker zou terugkomen en u in de VS enkel op een tante die u niet goed kende zou kunnen rekenen (terwijl uw zus in België verblijft), volstaat in deze niet om uw nalatigheid te rechtvaardigen (CGVS 2, p. 3). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Dat België gekend is voor zijn goede opvang van vluchtelingen en op dit vlak beter zou zijn dan de Verenigde Staten doet hieraan geen afbreuk (CGVS 2, p. 3). Dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende in de Verenigde Staten plaatst dan ook een serieus voorbehoud bij de geloofwaardigheid en ernst van uw beweerde vluchtmotieven.

Het feit dat u zich moedwillig onttrekt van uw Palestijns paspoort en op die manier geen volledig beeld geeft over het moment waarop u de Gazastrook heeft verlaten en de wijze waarop u gereisd heeft (een Palestijns paspoort met een Amerikaans visum volstaat niet om naar België te reizen, waardoor er in alle redelijkheid mag vanuit gegaan worden dat u in het bezit was van nog andere reis/identiteitsdocumenten toen u van de VS naar België vloog), alsook de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar de Gazastrook, of een (langdurig) verblijf in een derde land, toont voorts aan

dat u er niet voor terugdeinst om de Belgische autoriteiten te misleiden. U legde trouwens bij uw aankomst in België valse verklaringen af tegenover de luchthavenautoriteiten. U verklaarde immers aanvankelijk met een vals document en via een smokkelaar gereisd te hebben. U zweeg initieel ook over uw verblijf in de Verenigde Staten. Pas nadat de luchthavenpolitie indicaties vond waaruit een verblijf in de Verenigde Staten blijkt, erkende u vanuit de VS te komen. Het gegeven dat u doelbewust documenten vernietigd/weggegooid heeft teneinde een grondig onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming te beletten en aanvankelijk bedrieglijke verklaringen aflegde over uw reisweg, vormt niet alleen een indicatie dat u niet de waarheid vertelt. Uw gedrag brengt ook uw algehele geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven in het gedrang. Het gegeven dat u de instanties bevoegd voor het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming tracht te misleiden betreft een element dat in rekening moet gebracht worden bij het beoordelen van uw verzoek om internationale bescherming en heeft tot gevolg dat de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen met een grotere dan normale gestrengheid beoordeeld dient te worden.

Wat betreft de protesten in 2009, 2011 en 2012 en uw daarop volgende problemen (een mislukte arrestatie, een opsluiting van twee weken en geslagen worden tijdens een protest) moet opgemerkt worden dat deze feiten, gelet op uw verklaring nog tot januari 2023 in de Gazastrook verbleven te hebben, niet kunnen weerhouden worden als uw rechtstreekse vluchtaanleiding. Deze beweerde problemen van meer dan 10 jaar geleden volstaan dan ook niet om te kunnen gewagen van een actueel risico op vervolging of ernstige schade.

Wat betreft het protest van 2022 waarbij u geslagen en verjaagd werd moet gewezen worden op enkele tegenstrijdigheden. Over de grond die het voorwerp van het protest was, verklaarde u initieel dat jullie wisten dat deze plek van Hamas was. Jullie hadden zich hieromtrent immers goed geïnformeerd (CGVS 2, p. 11). Wanneer u later tijdens uw onderhoud gevraagd wordt of u en de andere bewoners meer te weten probeerden te komen over die grond, stelt u dat dit niet het geval was. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw tegenstrijdigheid, komt u niet verder dan te stellen dat u dit niet gezegd hebt (CGVS 2, p. 28-29). Wanneer u verder tijdens uw tweede onderhoud tot tweemaal toe gevraagd werd of u een vermoeden hebt, zelf maar een flauw idee, waarvoor de grond naast uw woning gebruikt werd door Hamas en Jihadi Islami, stelt u dit niet te weten (CGVS 2, p. 21). Nochtans verklaarde u bij uw aankomst op Zaventem bij uw verhoor door de politie dat u woonachtig was op een plaats waar er tunnels gegraven worden om wapens te verkopen/ stockeren (Grensverslag federale politie, punt 7 "verhoor van de betrokkene"). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u drie mogelijkheden gaf voor het gebruik van deze grond: raketten afvuren, wapens bewaren en tunnels graven (CGVS 2, p. 21). Indien deze grond werkelijk voor deze doeleinden gebruikt zou kunnen worden, stelt zich de vraag waarom u dit niet meteen antwoordde toen u gevraagd werd of u een flauw idee had waarvoor deze gronden gebruikt werden. Gelet op deze tegenstrijdigheden en ermee rekening houdende dat u er niet voor terugdeinst om bedrieglijke verklaringen af te leggen zoals blijkt uit de vaststellingen gedaan in het kader van uw aankomst in België, kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen in 2022.

Wat betreft de bedreigingen die u van Hamas ontving tot 2017 ten gevolge van uw kritische uitslatingen moet opgemerkt worden dat u deze bedreigingen zelf onvoldoende zwaarwichtig acht. U nam ook niet de minste voorzorgsmaatregelen om problemen te voorkomen (CGVS 2, p. 25). Aldus kunnen de problemen die u tot 2017 zou gekend hebben evenmin een aanleiding geven tot het toekennen van internationale bescherming.

Wat betreft uw kritische uitslatingen vanaf 2020 waardoor u bedreigd werd door Hamas, moet opgemerkt worden dat de vaststelling dat Hamas u jarenlang laat gedijen in het uiten van kritieken en niet verder reageert dan louter enkele verbale bedreigingen (bedreigingen die u overigens op geen enkele manier aantoon), leidt tot de conclusie dat Hamas uw kritische uitslatingen niet als dermate zwaarwichtig/problematisch beschouwt opdat deze zouden kunnen leiden tot problemen die gelijkgesteld kunnen worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade. Trouwens, de vaststelling dat u ondanks de beweerde bedreigingen van Hamas gedurende jaren, zich kritisch blijft uitslatingen zonder voorzorgsmaatregelen te treffen, alsook het feit dat uw gezin nog steeds op uw adres in Gaza verblijft (Verklaring DVZ, vraag 16a en CGVS 2, p. 24-25), wijst er bovendien op dat de u bedreigingen van Hamas ook als onvoldoende zwaarwichtig beschouwde.

Waar u aangeeft dat uw medische behandeling in 2017 werd verhinderd ten gevolge van uw kritische uitslatingen, moet opgemerkt worden dat in 2017 uiteindelijk wel een medische behandeling werd

opgestart en u datzelfde jaar uiteindelijk uw kanker overwon (CGVS 2, p. 15-16, p.20). Aldus kan hieruit evenmin een nood aan internationale bescherming afgeleid worden. Dat u vreest dat u opnieuw kanker kan krijgen, betreft niet meer dan een hypothetische vrees waarbij u bovendien niet aannemelijk heeft gemaakt dat u, in geval u alsnog ziek zou worden, niet opnieuw een gebruik kan maken van de medische zorg die u reeds eerder kon genieten. Dezelfde conclusie geldt voor uw vrees het in Gaza psychisch niet goed te hebben (CGVS 2, p. 27). Ook hiervoor was u in het verleden in behandeling in Gaza. Nergens uit blijkt dat dit in de toekomst niet langer het geval zou zijn (CGVS 2, p. 7-8).

Uit het geheel van bovenstaande vaststelling blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Het Commissariaat-generaal is er zich voorts van bewust dat de jarenlange blokkade door Israël, “Operatie Beschermde Rand” in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëlische autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten een grote impact heeft op de humanitaire omstandigheden in de Gaza. Uit de **COI Focus: Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures van 30 november 2021** blijkt echter dat de Palestijnse gemeenschap in de Gazastrook niet egalitair is, dat een groot deel van de bevolking weliswaar vecht om te overleven, doch dat de Gazastrook ook een rijke(re) klasse kent die grote sommen investeert, met name in de immobiële sector, en een (kleiner wordende) middenklasse. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Gazanen die over financiële middelen beschikken het hoofd kunnen bieden aan dagelijkse problemen zoals elektriciteitskortingen. Bemiddelde Gazanen hebben bovendien een wagen, schrijven hun kinderen in in particuliere scholen, kunnen genieten van vrijetijdsactiviteiten in trendy buurten van Gaza (hotels en restaurants, toeristenbungalows, winkelcentra en supermarkten, fitnesscentra, ...) en zijn, in geval van vertrek uit het land, in staat om via gespecialiseerde reisbureaus een meer comfortabele reis naar Egypte te financieren. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de financiële middelen waarover een Gizaanse familie beschikt in grote mate bepaalt hoe deze familie de gevolgen van de Israëlische blokkade en het politiek conflict tussen de Palestijnse Autoriteit en Hamas, met name het tekort aan brandstof en elektriciteit in de Gazastrook, kan opvangen. Het Commissariaat-generaal erkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn. Het CGVS betwist verder niet dat de plotse en hevige uitbarsting van het geweld in de Gazastrook in mei 2021 een negatieve impact heeft gehad op de algemene socio-economische situatie in de Gazastrook (zie **OCHA, Response to the escalation in the oPt | Situation Report No. 10 (september 2021)**, beschikbaar op <https://www.ochaopt.org/content/response-escalation-optsituation-report-no-10-september-2021>).

Het CGVS benadrukt evenwel dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in precare omstandigheden leeft. Evenmin kan gesteld worden dat iedere burger woonachtig in de Gazastrook persoonlijk getroffen wordt door de gevolgen van de escalatie van het geweld tussen 10 en 21 mei 2021. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS wijst er in dit verband op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Er moet derhalve sprake zijn van **zeer uitzonderlijke omstandigheden** waarbij de humanitaire gronden die pleiten tegen verwijdering **klemmend** zijn (zie EHRM, S.H.H. v. Verenigd Koninkrijk, 29 januari 2013, § 92; EHRM, N. v. Verenigd Koninkrijk, 27 mei 2008, § 42). **U dient derhalve aan te tonen dat uw levensomstandigheden in de Gazastrook precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid**

om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit niet het geval is.

Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat uw individuele situatie in de Gazastrook naar omstandigheden behoorlijk is. Zo heeft u zich in het verleden nooit in een precare situatie bevonden. Allereerst dient worden aangestipt dat u van 2003 tot 2007 werkzaam was voor de toenmalige overheid van Fatah. Van 2015 tot 2017 werkte u als verkoper. Sinds 2021 à 2021 bent u officieel op pensioen waardoor u geld kon sparen (CGVS 2, p. 4-5). De woning waar u woonde, is eigendom van de familie (CGVS 1, p. 5). Drie appartementen in deze woning worden bovendien verhuurd waardoor uw familie een beroep kan doen op huurinkomsten (CGVS 2, p. 6). Toen de ruiten van uw woning in 2012 vernield waren als gevolg van de toenmalige oorlog, bleken jullie in staat om deze op eigen kosten te kunnen herstellen (CGVS 1, p. 6). U had toegang tot drinkbaar water door dit aan te kopen en een reservoir te vullen (CGVS 1, p. 6). Elektriciteitsonderbrekingen ving u op door te werken met ledlampen en batterijen (CGVS 1, p. 7). Uw reiskosten naar België bedroegen 3.000 tot 4.000 dollar. U bleek in staat om dit zelf te bekostigen (CGVS 1, p. 4). Uw echtgenote werkt niet maar toch kan ze voorzien in haar levensonderhoud en dat van uw kinderen doordat er nog spaargeld over is van uw pensioen en doordat uw vader haar geld overhandigt (CGVS 2, p. 6).

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie (zie de **COI Focus Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire van 26 augustus 2022**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_territoire_palestinien_gaza_situation_securitaire_26_08_2022.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername van Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, gekenmerkt wordt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas, die af en toe onderbroken worden door escalaties van grootschalig geweld. Hamas zet Israël onder druk door het gebruik van raketten en mortievuur ten einde ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid van de Gazanen teruggedroefd worden. De Israëlische strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld. Dit was bijvoorbeeld het geval in 2014, toen Israël er de grootschalige militaire operatie 'Operatie Beschermde Rand' startte, de meest verwoestende operatie in de Gazastrook sinds 2007; maar ook in mei 2021, toen Israël opnieuw overging tot intense bombardementen in de operatie 'Gardiens des murs'.

Begin 2022 bleef de situatie in de Gazastrook betrekkelijk rustig. Bij twee gelegenheden, van 18 tot 23 april en van 16 tot 19 juli, werd melding gemaakt van een hervatting van de vijandelijkheden met geringe intensiteit, maar er vielen geen slachtoffers.

Van 5 tot 7 augustus 2022 vond een hevige escalatie van geweld plaats - de zesde grote escalatie van het conflict in de Gazastrook sinds de overname van het grondgebied door Hamas - waarbij de Palestijnse Islamitische Jihad (PIJ) het opnam tegen de Israëlische defensie. De interventie van Israël volgde op een toename van de spanningen in de Westelijke Jordaanoever, met name in Jenin, waar leden van de PIJ door Israël ervan werden beschuldigd het geweld, dat al verscheidene weken aan de gang was, te doen escaleren. In een operatie die "Emerging Dawn" werd genoemd, richtte de Israëlische defensie zich specifiek op de PIJ in de Gazastrook. Israël verklaarde dat zij de groep preventief aanviel om een dreigende aanval op Israëlische burgers te voorkomen.

De raketaanvallen die vervolgens op het Israëlsch grondgebied werden uitgevoerd, werden meestal opgeëist door de PIJ, en in mindere mate door de Abu Ali Mustafa Brigades, de gewapende vleugel van het Volksfront voor de Bevrijding van Palestina (PFLP) en de gewapende vleugel van de Volksverzetcomités. Hamas nam niet actief deel aan de vijandelijkheden en was geen doelwit van de PIJ. Hoewel de aard van het gebruikte geweld ervoor zorgde dat er ook willekeurige burgerslachtoffers vielen, bleef het totaal aantal te betreuren burgerslachtoffers relatief beperkt.

Op 7 augustus 2022 trad een door Egypte tot stand gebracht staakt-het-vuren in werking.

Daarnaast komen er nog steeds regelmatig incidenten voor in de zogenaamde bufferzone ("zone-tampon"). In deze zone heeft het Israëlsche leger regels ingevoerd op grond waarvan het toegelaten is om het vuur te openen op alle Palestijnen die zich in dit gebied begeven, zelfs als ze niemand bedreigen, gewelddadig gereageerd op het benaderen of betreden ervan. Dit type geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren, en vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de Gazastrook in augustus 2022 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend, waarbij ook burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, is er actueel geen sprake van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlsche strijdkrachten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de Gazastrook in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Gaza een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U schetst doorheen uw verklaringen dat de omgeving van uw woning in Tal el Hawa meermaals het getroffen werd door Israëlsche bombardementen ten gevolge van de nabijheid van (vermeende) Hamas/Fatah/Jihadi Islami locaties (CGVS 2, p. 9-11). Uw woning liep slechts 1 maal schade op, in 2012 (CGVS 1, p. 5-6). Voor het overige werd uw woning zelf nooit getroffen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw familie nog steeds in de woning in Tal el Hawa woont. Uit het gedrag van uw familie kan dan ook niet blijken dat een verblijf in jullie woning in Tal el Hawa op zich een verhoogd risico inhield dat jullie het slachtoffer zouden worden van willekeurig geweld.

*In verband met de vraag of het op dit ogenblik mogelijk is, terug te keren naar de Gazastrook via de grensovergang van Rafah of via enig ander toegangspunt, meent het Commissariaat-generaal dat dit mogelijk is. Uit de beschikbare informatie (zie de **COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza van 21 oktober 2022** beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coif_territoire_palestinien_gaza_retour_des_palestiniens_21_10_2022.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het op dit ogenblik mogelijk is om naar de Gazastrook terug te keren. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier en het indienen van een kopie van het verblijfsdocument in België op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken, via de Palestijnse Missie in Brussel. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt. Het feit Gaza illegaal te hebben verlaten of asiel in België te hebben aangevraagd, vormt dan ook geen hindernis voor de uitreiking van het paspoort. Hamas komt niet tussenbeide in de uitreikingsprocedure van het paspoort, die alleen tot de bevoegdheid van de Palestijnse Autoriteit in Ramallah behoort.*

In de mate dat bij de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade onderzocht moet worden of u door onveilige gebieden zou moeten reizen om uw “veilig” gebied te bereiken ((EHRM, 11 januari 2007, nr. 1948/04, Salah Sheekh tegen Nederland, en RvS 18 juli 2011, nr. 214.686).) wijst het CGVS er op dat men zich, om toegang te krijgen tot de Gazastrook, naar het noorden van Egypte dient te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinai, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij Egyptair gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort, in te schepen, zonder verdere formaliteiten, op voorwaarde dat ze rechtstreeks naar de Gazastrook reizen en dat de grensovergang in Rafah open is. Elke Palestijn die wil terugkeren naar Gaza, kan dit derhalve doen zonder specifieke tussenkomst van zijn ambassade of van elke andere organisatie.

Voor de doorreis van Palestijnse inwoners van Caïro naar Rafah is geen Egyptisch visum nodig. De doorreis van Caïro naar Gaza vindt plaats via een beveiligd konvooi begeleid door de Egyptische politie. Palestijnse reizigers worden bij aankomst in Caïro naar een specifieke transitruimte op de luchthaven gebracht, waar zij wachten tot hun transfer geregeld is. Het wachten kan enkele dagen duren, afhankelijk van het aantal reizigers en of de grensovergang bij Rafah open is. Een van de factoren die de organisatie van pendelbussen bemoeilijkt is het implementeren van de nodige veiligheidsmaatregelen voor een veilig transport naar de Gazastrook, aangezien dit afhankelijk is van de veiligheidssituatie in de Sinai. Maar ook andere, puur praktische factoren hebben een invloed op de organisatie van het busvervoer (bijvoorbeeld: de pendelbus vertrekt pas als deze volzet is).

*De wachttruimte in de luchthaven wordt door UNHCR omschreven als een ruimte met een gebrek aan adequate dienstverlening, met name voor ouderen, kinderen en mensen met gezondheidsproblemen of handicaps. Uit de beschikbare info blijkt echter dat het voor kwetsbare personen, vrouwen en kinderen mogelijk is om zich niet bij het beveiligde konvooi aan te sluiten en zelfstandig naar Gaza te reizen, bijvoorbeeld door een taxi te charteren, op eigen gelegenheid naar Rafah reizen. Palestijnse mannen onder de veertig jaar die hetzelfde willen doen, moeten een Egyptisch visum hebben of op zijn minst speciale toestemming van de Egyptische autoriteiten. De opening van de grensovergang te Rafah wordt medebepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinai. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen, voornamelijk Wilayat Sinai, die in 2014 trouw gezworen heeft aan de Islamitische Staat, regelmatig aanslagen plegen. Uit de beschikbare informatie (COIF Egypte. Situation sécuritaire dans le nord du Sinai van 21 oktober 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_situation_securitaire_dans_le_nord_du_sinai_20221021.pdf, of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het doelwit van deze aanslagen de in de regio aanwezige politie en het leger zijn. De Wilayat Sinai maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van beryumbommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politieke autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de plaatselijke burgerbevolking te ontsien, zijn hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren. Uit de beschikbare informatie komt echter duidelijk naar voren dat **Palestijnen uit de Gazastrook, die reizen naar of terugkeren uit Egypte, niet geïdendeerd worden, noch het slachtoffer zijn geweest van aanslagen gepleegd door de gewapende groeperingen actief in de regio.***

Vanaf februari 2018 hebben de Egyptische autoriteiten een omvangrijke antiterroristische operatie uitgevoerd, bekend als “Operatie Sinai 2018”, die tot op heden nog niet officieel is afgesloten. In 2021 en 2022 bleven militanten zich richten op leden van de Egyptische veiligheidsdiensten (militairen, dienstplichtigen, politie, ...) en op mensen die geacht worden samen te werken met de regering (arbeiders, leiders en leden van aan de regering gelieerde stammen) door middel van gewapende aanvallen, zelfmoordaanslagen, moorden en ontvoeringen. Burgers werden geïdendeerd omdat ze ervan verdacht werden samen te werken met de veiligheidsdiensten en zijn soms het slachtoffer het geweld dat gelieerd is aan de aanvallen door jihadistische groeperingen op de veiligheidsdiensten of dat het gevolg is van fouten van de Egyptische veiligheidstroepen. Verschillende bronnen wijzen op een verzwakking van de Wilayat Sinai na gezamenlijke aanvallen van de Egyptische veiligheidstroepen en in 2015 opgerichte Vereniging van Sinai-stammen in de gebieden Rafah en Sheikh Zuweid in de afgelopen jaren.

Er wordt vastgesteld dat het aantal actieve strijders binnen de Wilayat Sinai is afgenomen, dat operaties op afstand de voorkeur kregen boven rechtstreekse confrontaties met het leger en dat de aanvallen minder frequent en kleinschaliger zijn, met minder slachtoffers tot gevolg;

Vanaf medio 2019 is het geweld afkomstig van de Wilayat Sinai verschoven naar Bir el-Abed. De recente opname in de Vereniging van Sinai-stammen van bedoeïenen uit gebieden waar de Wilayat Sinai zeer actief was is bepalend geweest voor de ontwikkeling van het conflict. De Wilayat Sinai lijkt haar meest gewelddadige acties te hebben verplaatst naar het westen van de Noord-Sinai, in de buurt van het Suezkanaal. In november en december 2021 voerde de Wilayat Sinai verscheidene aanvallen uit in het gebied Bir El-Abed en het centrum van de provincie. Er werden toen weinig tot geen activiteiten geregistreerd in de meest oostelijke gebieden van NoordSinai, zoals Rafah en Sheikh Zuwayed. Ook in 2022 was het geweld dat in de provincie plaatsvindt hoofdzakelijk geconcentreerd in het oosten van Noord-Sinai.

De noodtoestand die sinds 2017 van kracht was op het gehele Egyptische grondgebied, werd officieel op 25 oktober 2021 opgeheven. In de praktijk blijft de noodtoestand onder een andere naam van kracht in het noorden van de Sinai. Op 2 oktober 2021 heeft de Egyptische president bij decreet het rechtstreekse bevel over grote delen van de Sinai overgedragen aan de minister van Defensie. De minister kan "alle passende maatregelen" nemen (uitgaansverboden, inbeslagnames, blokkering van communicatie- en transportmiddelen, enz.) om de openbare orde en veiligheid te handhaven, gedurende een periode van zes maanden, die onbeperkt kan worden verlengd, ongeacht of de noodtoestand al dan niet is afgekondigd. Dit decreet werd in oktober 2022 voor de derde maal verlengd. De opgelegde veiligheidsmaatregelen hebben een enorme impact op het dagelijkse leven van de plaatselijke bevolking, wiens bewegingsvrijheid beperkt wordt.

Er is in de Sinai te Egypte actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Bijgevolg kan er niet besloten worden dat Gazanen, die enkel door het gebied moeten reizen, om die reden niet zouden kunnen terugkeren naar de Gazastrook.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie weliswaar blijkt dat de Egyptische politie het doelwit is van extremistische organisaties actief in de Sinai, doch hieruit blijkt niet dat de politie die deze pendelbussen begeleidt of dat deze bussen zelf reeds geviseerd zouden zijn door jihadistische milities, en dit terwijl er tegelijkertijd sprake is van een duidelijke toename van het aantal terugkeerders naar Gaza via de grensovergang van Rafah. Aldus kan er gesteld worden dat deze terugkeer op een voldoende veilige manier plaatsvindt, aangezien de Egyptische autoriteiten gepaste middelen voorzien om een beveiligde terugkeer naar Gaza te garanderen.

Informatie over de openingsdagen van de grenspost is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken. De Egyptische autoriteiten informeren de grenspolitie van de PA en de feitelijke autoriteiten in Gaza wanneer de grensovergang wordt geopend of gesloten. Deze laatste geven deze informatie ook door op hun websites.

Daarenboven blijkt dat er weliswaar beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen verlaten (en dus naar Egypte willen gaan), doch dat er tegelijkertijd geen enkele beperking van toepassing is op personen die willen terugkeren naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen. In de praktijk is de grensovergang te Rafah sinds mei 2018 in beide richtingen onafgebroken open gebleven, en dit vijf dagen per week (zondag tot en met donderdag), met uitzondering van feestdagen, speciale gelegenheden aan het coronavirus gerelateerde sluitingsperioden. In 2021 was de grensovergang bij Rafah 221 dagen open en in de eerste negen maanden van 2022 werden 181 openingsdagen geregistreerd.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal, blijkt verder niet dat afgewezen verzoekers die terugkeren naar de Gazastrook louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS sluit niet uit dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook mogelijks ondervraagd zal worden over uw activiteiten in het buitenland en de redenen waarom u Gazastrook verlaten heeft, dan wel ernaar terugkeert. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid.

Er dient opgemerkt te worden dat het CGVS de situatie in Gaza al vele jaren nauwlettend en continu in het oog houdt via zijn documentatie- en onderzoeksdienst. De grenspost te Rafah wordt al jarenlang aan Palestijnse zijde enkel door Hamas gecontroleerd wordt. Indien er ernstige, aangetoonde en terugkerende problemen waren geweest met de manier waarop Hamas Palestijnen die in Europa verbleven hadden, behandelde, zou dit ongetwijfeld gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties, en instanties die de situatie in de Gazastrook nauwlettend in het oog houden. De raadpleging van de diverse bronnen opgeleijst in de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier leverde evenwel geen enkele aanwijzing op dat Hamas Palestijnen die terugkeerden naar de Gazastrook, louter omwille van een verblijf in Europa of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, gefolterd of onmenselijk of vernederend behandeld heeft. **Actueel maken verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen evenmin melding van dergelijke problemen. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.** Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Hamas stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat Hamas u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. U heeft derhalve niet aangetoond dat er, omwille van een terugkeer via de grenspost te Rafah, in uw hoofde een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Uw documenten wijzigen bovenstaande appreciaties niet. Uw identiteit, die van uw gezin, uw huwelijk, uw UNRWASTatus, uw opleidingstraject en uw gezondheidsproblemen staan op zich niet ter discussie. De overlijdensakte van uw ongeborn kind in 2009 en de toenmalige ontslagbrief van uw echtgenote uit het ziekenhuis staven louter dat uw echtgenote in 2009 een miskraam onderging. De door u overgemaakte spotprenten over Hamas en printscreens van posts van uw kritiek op Hamas volstaan gelet op het geheel aan bovenstaande vaststellingen niet te gewagen van een actuele nood aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 39/77, 48/9, 57/6/1 en 57/6/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), alsook van de artikelen 31, § 8 en 43 van de Procedurerichtlijn en van “het beginsel van de gelijkheid der wapens”.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht. Verzoeker meent tevens dat er een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing genomen werd in toepassing van de artikelen 57/6/1, § 1 en 57/6/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een

beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).

Indien het eerste lid niet kan worden toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, waarna de verzoeker door de minister of zijn gemachtigde toegelaten wordt het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°.

Indien niet binnen de vier weken, na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing is genomen, wordt de verzoeker eveneens door de minister of zijn gemachtigde toegelaten het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 5° (eigen ondermijning)”

Artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of

d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of

e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of

f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of

g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terughrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen; of

h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of

i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in artikel 51/3; of

j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

In het eerste lid, f), bedoelde geval neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, nadat hij een beslissing tot ontvankelijkheid van het verzoek heeft genomen.

In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming

binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.”

2.3. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat de motivering in de bestreden beslissing om gebruik te maken van een versnelde procedure niet systematisch een grondslag vindt in het administratief dossier en licht hierbij toe dat verzoeker van in het begin zijn naam en identiteit heeft opgegeven en op de luchthaven foto's van zijn paspoort getoond werden. Ook hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet heeft aangeduid op welke situatie onder artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet hij zich baseert om gebruik te maken van de versnelde procedure conform artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet en dat geen rekening werd gehouden met de bijzondere omstandigheden die de toepassing van een versnelde procedure met zich meebrengt, zoals onder meer de detentie en de verkorte termijnen die van toepassing zijn.

Verweerder wijst er in zijn verweernota vooreerst op dat in de bestreden beslissing duidelijk gesteld wordt *“Het feit dat u moedwillig een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”*

Verweerder wijst er vervolgens ook op dat in de bestreden beslissing verder toegelicht wordt *“Het feit dat u zich moedwillig onttrekt van uw Palestijns paspoort en op die manier geen volledig beeld geeft over het moment waarop u de Gazastrook heeft verlaten en de wijze waarop u gereisd heeft (een Palestijns paspoort met een Amerikaans visum volstaat niet om naar België te reizen, waardoor er in alle redelijkheid mag vanuit gegaan worden dat u in het bezit was van nog andere reis/identiteitsdocumenten toen u van de VS naar België vloog), alsook de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar de Gazastrook, of een (langdurig) verblijf in een derde land, toont voorts aan dat u er niet voor terugdeinst om de Belgische autoriteiten te misleiden. U legde trouwens bij uw aankomst in België valse verklaringen af tegenover de luchthavenautoriteiten. U verklaarde immers aanvankelijk met een vals document en via een smokkelaar gereisd te hebben. U zweeg initieel ook over uw verblijf in de Verenigde Staten. Pas nadat de luchthavenpolitie indicaties vond waaruit een verblijf in de Verenigde Staten blijkt, erkende u vanuit de VS te komen.”*

Verweerder is bijgevolg van mening dat hij wel degelijk het door verzoeker ingediende verzoek om internationale bescherming versneld mocht behandelen, en dit overigens zowel op grond van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c), als artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, d) en waarin gesteld wordt *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien (...) c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan (...)”*

Verweerder is gelet op deze vaststellingen van oordeel dat hij op goede gronden toepassing heeft gemaakt van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet dat stelt *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).”*

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing werd gemotiveerd omtrent de toepassing van de versnelde behandeling.

Zoals verweerder te kennen gaf staat er desbetreffend te lezen: *“Het feit dat u moedwillig een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek”*

Gelet op de bepalingen van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, steunt verweerder zich blijkens de bestreden beslissing bijgevolg op de situatie uiteengezet in punt d) van dit artikel.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, d) bepaalt immers dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure kan behandelen, indien “d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan;”

De Raad stelt vast dat verwerende partij in de verweernota ook verwijst naar een toelichting die verder in de bestreden beslissing wordt gegeven “Het feit dat u zich moedwillig ontdeed van uw Palestijns paspoort en op die manier geen volledig beeld geeft over het moment waarop u de Gazastrook heeft verlaten en de wijze waarop u gereisd heeft (een Palestijns paspoort met een Amerikaans visum volstaat niet om naar België te reizen, waardoor er in alle redelijkheid mag vanuit gegaan worden dat u in het bezit was van nog andere reis/identiteitsdocumenten toen u van de VS naar België vloog), alsook de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar de Gazastrook, of een (langdurig) verblijf in een derde land, toont voorts aan dat u er niet voor terugdeinst om de Belgische autoriteiten te misleiden. U legde trouwens bij uw aankomst in België valse verklaringen af tegenover de luchthavenautoriteiten. U verklaarde immers aanvankelijk met een vals document en via een smokkelaar gereisd te hebben. U zweeg initieel ook over uw verblijf in de Verenigde Staten. Pas nadat de luchthavenpolitie indicaties vond waaruit een verblijf in de Verenigde Staten blijkt, erkende u vanuit de VS te komen.”

Luidens artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, d) van de Vreemdelingenwet moet het aldus gaan om een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van het gegeven dat verzoekers identiteit of nationaliteit niet kon worden vastgesteld.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ruim voor het plaatsvinden van het tweede persoonlijk onderhoud diverse documenten heeft bijgebracht, ter staving van zijn identiteit en afkomst (map Documenten, “datum van neerleggen”).

In het feitenrelaas wordt vermeld dat verzoeker de volgende documenten neerlegde: “Een kopie van de eerste pagina van uw paspoort en van uw Amerikaans visum; een kopie van uw identiteitskaart; een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote; een kopie van uw huwelijksakte; een kopie van de geboorteaktes van uw kinderen; uw diploma business administration en uw behaalde punten in deze opleiding; een kopie van uw UNRWA-kaart; een kopie van uw voedselkaart van UNRWA, verschillende attesten waaruit blijkt dat uw gezin steun en onderwijs van UNRWA genoot; twee medische attesten over uw kankerbehandeling in Gaza; een overlijdensakte van uw ongeborn kind uit 2009; een brief waaruit blijkt dat uw echtgenote in 2009 ontslagen werd uit het ziekenhuis na het miskraam; een medisch voorschrift waaruit blijkt welke medicatie u in Gaza werd voorgeschreven; een medisch attest, opgesteld door de centrumarts van het transitcentrum Caricole, waarin uw verklaringen omtrent uw teelbalkanker, uw verwondingen door de mishandeling tijdens uw arrestatie in 2011 en uw psychische toestand staan weergegeven en waarin de verantwoordelijke arts ook objectief waarneemt dat u een brandwonde en een litteken vertoont in uw voorarm en dat u antidepressiva en intermitterende angst werende medicatie inneemt; enkele van de door u gemaakte spotprenten over Hamas en printscreens van posts van uw kritiek op Hamas.” Uit dit overzicht blijkt dat verzoeker diverse documenten neerlegde waarbij zijn identiteit en nationaliteit/afkomst kon worden bepaald.

De Raad stelt vast dat de door verzoeker op de luchthaven opgegeven identiteit en Palestijnse afkomst (grensverslag) overeenstemt met de identiteit en afkomst die thans in de bestreden beslissing wordt aangehaald en niet ter discussie staat en die overeenstemt met de overige door verzoeker neergelegde documenten en de gegevens aanwezig in het administratief dossier.

Zelfs destijds op de luchthaven waren een kopie van het eerste blad van zijn paspoort, een kopie van zijn visum en zijn identiteitskaart voorhanden. Uit het grensverslag blijkt dat verzoeker aan de hand van voormelde eerste bladzijde van zijn paspoort zijn identiteit nog op de luchthaven heeft bevestigd.

Uit de notities van het tweede persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker verdere toelichting heeft gegeven naar de reden waarom hij in eerste instantie op de luchthaven valse verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn reisweg en het hierbij gebruikte reisdocument en zich heeft ontdaan van zijn originele paspoort (Notities van het persoonlijk onderhoud van 15 februari 2023, p. 3, 4, 20).

Uit voormelde vaststellingen blijkt dat verzoeker met betrekking tot zijn identiteit al snel open kaart heeft gespeeld en wel degelijk inzage gaf in zijn identiteit en afkomst.

Bovendien werd er op het einde van de bestreden beslissing uitdrukkelijk erkend dat verzoekers identiteit en UNWRA-status niet ter discussie staat: *“Uw documenten wijzigen bovenstaande appreciaties niet. Uw identiteit, die van uw gezin, uw huwelijk, uw UNRWASTATUS, uw opleidingstraject en uw gezondheidsproblemen staan op zich niet ter discussie.”*

Uit de parlementaire voorbereidingen inzake artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet blijkt dat de sanctie van de toepassing van een versnelde procedure gestoeld is op een weigering tot medewerking in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming (*Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 70*).

Te dezen wordt gelet op wat voorafgaat niet aangetoond dat verzoeker niet heeft willen meewerken om zijn identiteit en nationaliteit/afkomst vast te stellen.

De Raad stelt vast dat verweerder blijkens de bestreden beslissing verzoekers verklaringen die hij op de luchthaven, op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inzake zijn identiteit en afkomst heeft afgelegd, niet in twijfel trekt noch van oordeel is dat verzoeker hiermee de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing niet kon steunen op de toepassing van een versnelde procedure op grond van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, d) van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verweerder in de verweernota stelt dat de versnelde behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker ook gebaseerd is op de toepassing van 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet, stellende dat de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, kan hij niet worden gevolgd.

Allereerst werden de bepalingen van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet niet gebruikt bij de motivering in de bestreden beslissing waarom in dit dossier een versnelde procedure wordt toegepast, doch louter de bepalingen van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, d) van de Vreemdelingenwet, zoals hoger reeds toegelicht. Verwerende partij bedient zich dan ook van een *post factum* motivering die geen steun vindt in de bestreden beslissing.

Voor zover verwerende partij zich desbetreffend beroept op de motivering *“Het feit dat u zich moedwillig onttrekt van uw Palestijns paspoort en op die manier geen volledig beeld geeft over het moment waarop u de Gazastrook heeft verlaten en de wijze waarop u gereisd heeft (een Palestijns paspoort met een Amerikaans visum volstaat niet om naar België te reizen, waardoor er in alle redelijkheid mag vanuit gegaan worden dat u in het bezit was van nog andere reis/identiteitsdocumenten toen u van de VS naar België vloog), alsook de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar de Gazastrook, of een (langdurig) verblijf in een derde land, toont voorts aan dat u er niet voor terugdeinst om de Belgische autoriteiten te misleiden. U legde trouwens bij uw aankomst in België valse verklaringen af tegenover de luchthavenautoriteiten. U verklaarde immers aanvankelijk met een vals document en via een smokkelaar gereisd te hebben. U zweeg initieel ook over uw verblijf in de Verenigde Staten. Pas nadat de luchthavenpolitie indicaties vond waaruit een verblijf in de Verenigde Staten blijkt, erkende u vanuit de VS te komen”*, stelt de Raad vast dat deze motivering niet werd aangehaald ter verantwoording van de keuze voor de versnelde procedure.

Meer nog, deze motivering wordt in de bestreden beslissing aangewend in de beoordeling van de geloofwaardigheid van het verzoek om internationale bescherming gezien er duidelijk gesteld wordt dat

“Het gegeven dat u doelbewust documenten vernietigd/weggegooid heeft teneinde een grondig onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming te beletten en aanvankelijk bedrieglijke verklaringen aflegde over uw reisweg, vormt niet alleen een indicatie dat u niet de waarheid vertelt. Uw gedrag brengt ook uw algehele geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven in het gedrang. Het gegeven dat u de instanties bevoegd voor het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming tracht te misleiden betreft een element dat in rekening moet gebracht worden bij het beoordelen van uw verzoek om internationale bescherming en

heeft tot gevolg dat de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen met een grotere dan normale gestrengheid beoordeeld dient te worden."

Hieruit blijkt afdoende dat deze motivering aldus geen uitstaans heeft met de in de verweernota gegeven verantwoording van het gebruik van de versnelde procedure ex artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet.

Zoals hoger reeds uiteengezet blijkt niet dat verzoeker niet heeft willen meewerken om zijn identiteit en nationaliteit/afkomst vast te stellen noch werd aangetoond dat verzoeker desbetreffend de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden.

Wat betreft verzoekers reisweg stelt de Raad vast dat verzoeker bij confrontatie met gegevens op zijn telefoontoestel op de luchthaven onmiddellijk toegaf dat hij niet via Jordanië heeft gereisd, maar uit Washington kwam (grensverslag). Tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf hij een duidelijk overzicht van zijn reisweg (Verklaring DVZ, punt 33) en stapte desbetreffend dan ook volledig af van de verklaringen die hij initieel op de luchthaven had afgelegd. Hieruit blijkt dat verzoeker opnieuw snel de nodige medewerking verleende teneinde inzage te geven in zijn reisweg.

Opnieuw wordt verwezen naar de parlementaire voorbereidingen inzake artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de sanctie van de toepassing van een versnelde procedure gestoeld is op een weigering tot medewerking in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming. Te dezen wordt ook hier niet aangetoond dat verzoeker niet heeft willen meewerken.

Bovendien stelt de Raad vast, dat verweerder verzoekers latere verklaringen die hij op de luchthaven, de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inzake zijn identiteit, afkomst en reisweg heeft afgelegd, niet in twijfel trekt noch van oordeel is dat verzoeker hiermee de Belgische asielinstanties alsnog heeft willen misleiden.

In de gegeven omstandigheden is de Raad van oordeel dat de in de bestreden beslissing gegeven motivering om toepassing te maken van de versnelde procedure ex artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) en d) van de Vreemdelingenwet ontoereikend is.

2.4. Verzoeker betoogt evenzeer dat artikel 48/9, § 5 van de Vreemdelingenwet erin voorziet dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de grensprocedure niet kan toepassen als de verzoeker bijzondere procedurele noden vertoont die niet verenigbaar zijn met dergelijke procedure. Hij vervolgt dat hij uitvoerig heeft toegelicht dat hij al 12 jaar aan een depressie lijdt, dat hij paniekaanvallen heeft, dat zijn kankerbehandeling een invloed heeft op zijn hersenconnecties en dat hij het bewijs heeft geleverd dat hij Prozac neemt, maar dat hieraan door verweerder volstrekt voorbij werd gegaan.

Verweerder is in zijn verweernota van mening dat verzoeker in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit zijn eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Verweerder wijst er hierbij op dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken geen dergelijke noden kenbaar maakte (Vragenlijst "Bijzonder procedure noden" DVZ) en dat uit de door verzoeker neergelegde documenten niet blijkt dat de verzoeker omwille van zijn gezondheidsproblemen niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud en/of tot het afleggen van coherente, geloofwaardige, doorleefde, gedetailleerde en aannemelijke verklaringen. Verweerder oordeelt verder dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud niet blijkt dat de door verzoeker aangehaalde medische problemen een invloed hebben gehad op het verloop van zijn gehoren, maar wel dat uit deze notities duidelijk blijkt dat verzoeker, behoudens de technische problemen die plaatsvonden tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud, ongehinderd kon antwoorden op de door hem gestelde vragen en hij omstandige en duidelijke verklaringen kon geven. Aangezien uit deze notities niet kan worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat de persoonlijke onderhouden op normale wijze zijn geschied, alsook dat verzoeker alle redenen die de aanleiding waren om zijn land van herkomst te verlaten kon opgeven is verweerder van oordeel dat hij in de bestreden beslissing terecht kon besluiten dat verzoeker geen procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet heeft aangebracht, dat dergelijke noden evenmin konden worden vastgesteld en dat de verzoeker bijgevolg geen specifieke steunmaatregelen dienden te worden verleend.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing met betrekking tot het ontbreken van bijzondere procedurele noden als volgt werd gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uw eerste onderhoud vond via videoconferentie plaats. Nadat er enkele technische haperingen plaatsvonden, besloot het CGVS dit onderhoud stop te zetten. Om u de mogelijkheid te bieden uw verklaringen zonder (technische) problemen te kunnen uiteen zetten, werd u een tweede keer gehoord door het CGVS, deze keer op het adres van uw verblijfplaats.

U haalt verder aan dat u reeds twaalf jaar een depressie heeft en dat u aan paniekaanvallen lijdt. U geeft aan dat u in het verleden voor deze psychische problemen Prozac en Zanax nam. Ook in België neemt u nog steeds Prozac (CGVS 2, p. 6-8). Er dient echter worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Wat betreft uw psychische problemen overhandigt u immers louter een medisch voorschrift uit Gaza waaruit geenszins een diagnose blijkt of waaruit zou moeten blijken dat uw psychische problemen van die aard zijn dat u niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure. Dezelfde conclusie geldt voor het medisch attest van de centrumarts van het transitcentrum Caricole. In dit attest staat immers louter summier weergegeven dat u mentale klachten ervaart en antidepressiva en intermitterend angst werende medicatie inneemt. Nergens in de door u voorgelegde documenten blijkt dat er een objectief neuropsychologisch onderzoek werd gevoerd waaruit blijkt dat u, omwille van uw mentale toestand, niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure. Expliciet gepeild naar eventuele bijzondere procedurele noden, maakte u daarenboven geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas of uw deelname aan onderhavige procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ). Bovendien bleek u in staat om uw relaas uiteen te zetten tijdens de persoonlijke onderhouds van 9 februari 2023 en 15 februari 2023. Tijdens deze onderhouds gaf u geen blijk van mogelijke problemen om deze te voltooien. Enkele tijdens uw tweede onderhoud ervaarde u hoofdpijn en last van een verkoudheid, wat geenszins volstaat om te stellen dat uw rechten niet gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden niet kon voldoen aan uw verplichtingen (CGVS 2, p. 23).

Waar u verder opwerpt dat u aan geheugenverlies lijdt als gevolg van uw psychische problemen en dat uw chemobehandelingen uw hersenen hebben beïnvloed, moet opgemerkt worden dat u niet objectief aantoonst dat uw geheugen effectief verstoord is en wat de gevolgen ervan zouden zijn op uw verklaringen betreffende uw asielmotieven of persoonlijke leefwereld (CGVS 2, p. 7 en 12). Aldus heeft u geenszins aangetoond dat de door u voor het CGVS opgeworpen geheugenproblemen van die aard zijn dat zij een volwaardige deelname aan onderhavige procedure onmogelijk maken.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Hieruit blijkt dat verweerder van oordeel is dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kon worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Ter staving van deze beoordeling wordt gewezen op een medisch voorschrift uit Gaza waaruit geenszins een diagnose blijkt of waaruit zou moeten blijken dat verzoekers psychische problemen van die aard zijn dat hij niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure. Verweerder is vervolgens in de bestreden beslissing van oordeel dat dit ook opgaat voor het medisch attest van de centrumarts van het transitcentrum Caricole van 1 februari 2023, aangezien hierin louter summier staat weergegeven dat verzoeker mentale klachten ervaart en antidepressiva en angst werende medicatie inneemt.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud te kennen gaf dat hij littekens had van de mishandeling die hij heeft ondergaan na arrestatie door Hamas, dat hij reeds twaalf jaar een depressie heeft en dat hij aan paniekaanvallen lijdt.

Hij geeft ook aan dat hij in het verleden voor deze psychische problemen Prozac en Zanax nam en momenteel ook in België nog steeds Prozac neemt (Notities van het persoonlijk onderhoud van 15 februari 2023, p. 6-8). Verzoeker legt blijkens het administratief dossier ter staving een voorschrift daterend van 10 januari 2023 van een dokter in Gaza neer voor medicatie, waaronder Prozac. Wanneer verzoeker gevraagd werd wanneer hij paniekaanvallen had, verklaarde hij deze gedurende zijn depressie te hebben gehad en dat dit recent nog is voorgevallen tijdens zijn verblijf in Amerika (Notities van het persoonlijk onderhoud van 15 februari 2023, p. 7, 8). Verzoeker verklaarde verder ook nog dat hij aan geheugenverlies lijdt als gevolg van zijn psychische problemen en dat zijn chemobehandelingen ingevolge de kankerdiagnose zijn hersenen hebben beïnvloed. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeker ook zijn kankerbehandeling kon staven aan de hand van een officieel document.

In het medisch attest van de centrumarts, aanwezig in het administratief dossier, wordt aangehaald dat verzoeker verklaarde gearresteerd te zijn door Hamas en hierbij gefolterd werd alsook dat hij mentale klachten ervaart en antidepressiva neemt sinds de foltering.

De centrumarts bevestigde vervolgens na klinisch onderzoek dat verzoeker een brandwonde heeft op de linkerarm, dat een litteken in de voorarm is ingekerfd dat leest als het woord "DEATH". Ook bevestigt de centrumarts dat verzoeker antidepressiva en angst werende medicatie neemt.

De centrumarts concludeerde vervolgens dat verzoekers verhaal en de objectieve vaststellingen zouden kunnen overeenkomen.

Hieruit blijkt dat verweerder bijgevolg over verklaringen van verzoeker beschikte inzake de medicatie die hij neemt voor zijn depressie en paniekaanvallen die in overeenstemming zijn met de objectieve klinische vaststellingen van de centrumarts. Daarbij wordt vastgesteld dat verzoeker een zeer recent medisch voorschrift vanuit Gaza voorlegt dat evenzeer bevestigt dat verzoeker antidepressiva neemt alsook een officieel document waaruit blijkt dat verzoeker in het verleden werd behandeld voor kanker.

Waar in de bestreden beslissing werd vastgesteld dat uit de neergelegde documenten niet blijkt dat er een objectief neuropsychologisch onderzoek werd gevoerd waaruit blijkt dat hij, omwille van zijn mentale toestand, niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure, gaat verweerder voorbij aan de beperkingen eigen aan de situatie waarin verzoeker zich bevindt, namelijk in detentie met toepassing van verkorte termijnen. Dit klemmt des te meer gezien verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wanneer hij werd bevestigd over een officiële diagnose, verklaarde dat hij er niet aan heeft gedacht om zoiets mee te brengen, maar dat er destijds in Gaza wel degelijk een officiële diagnose werd gesteld. Verzoeker wijst er zelfs op dat het telefoonnummer van de dokter op het voorschrift staat en dat verweerder contact met deze dokter mag nemen (Notities van het persoonlijk onderhoud van 15 februari 2023, p. 7).

Van een verzoeker om internationale bescherming verwachten dat hij een document neerlegt waaruit blijkt dat er "een objectief neuropsychologisch onderzoek werd gevoerd waaruit blijkt dat hij, omwille van zijn mentale toestand, niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure" komt de Raad gelet op de concrete situatie van verzoeker evenals de aangevoerde psychische kwetsbaarheid ondersteund door stukken, disproportioneel voor.

Daarnaast stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing werd gemotiveerd dat naast verzoekers identiteit etc., zijn gezondheidsproblemen evenmin ter discussie staan: "Uw documenten wijzigen bovenstaande appreciaties niet. Uw identiteit, die van uw gezin, uw huwelijk, uw UNRWASTATUS, uw opleidingstraject en uw gezondheidsproblemen staan op zich niet ter discussie." In de bestreden beslissing wordt niet nader uiteengezet over welke gezondheidsproblemen het gaat en of dit zowel betrekking heeft op de door verzoeker aangehaalde depressie en paniekaanvallen als de ondergane kankerbehandeling.

De Raad is van oordeel dat verzoeker, rekening houdend met zijn specifieke situatie, wel degelijk voldoende concrete elementen bijbrengt waaruit mogelijks een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kon worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Overigens kan, zoals verzoeker opmerkt, de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 48/9, § 5 van de Vreemdelingenwet, in het geval hij zou oordelen dat verzoeker bijzondere procedurele noden heeft in het bijzonder omwille van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld die niet verenigbaar zijn met het onderzoek van een verzoek overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1 of 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, afzien van de toepassing van een versnelde procedure.

De Raad stelt daarnaast vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder voorts louter op basis van de notities van de persoonlijke onderhouden, omdat verzoeker tijdens deze onderhouden geen blijk gaf van mogelijke problemen om deze te voltooien en het feit dat verzoeker zelf ook geen bijzondere procedurele noden aankaartte toen hem hiernaar gevraagd werd, oordeelt dat verzoeker perfect in staat was om zijn relaas uiteen te zetten.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen in 2022 en dat dit gesteund is op tegenstrijdige verklaringen die verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft afgelegd.

Gelet op het geheel aan verklaringen en documenten ter staving van verzoekers beweerde psychische kwetsbaarheid (*supra*) kan het vlotte verloop van de persoonlijke onderhouden en het eigen nalaten om melding te maken van een bijzondere procedurele nood *in casu* niet worden aangewend teneinde zonder meer te oordelen dat verzoeker in staat moet zijn geweest om ongehinderd te antwoorden op de door hem gestelde vragen en te oordelen dat hij omstandige en duidelijke verklaringen kon geven.

Verweerder hield, gelet op wat voorafgaat, geen rekening met de beperkingen eigen aan de concrete situatie waarin verzoeker zich bevindt, namelijk zijn detentie en verkorte termijnen die ingevolge een versnelde procedure van toepassing zijn, alsook met de aangevoerde en enigszins gedocumenteerde psychische kwetsbaarheid.

2.5. Gelet op wat voorafgaat blijkt dat er aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 februari 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF